

[Knud Lind]

Jeg kiggede i det, vi havde fra den administrative informationsafdeling fra Kommunernes Landsforening, kunne jeg konstatere, at man her havde skrevet et brev den 26. januar og sendt det, så det kom ud den 27. januar. Så kunne man hastebehandle det, hvis man i det hele taget kunne nå det, for at bevare disse kulturelle værdier for EF-pengene, og det var der ikke ret mange mennesker der overhovedet kunne gøre. Det viser sig også, at der sidder en kommitteret for de kulturelle anliggender i et ministerium, og derfra har man altså også sendt tingene ud. De 20 mio. kr., som der er afsat i EF, er jo ikke ret meget – hvis man går ud fra flertallets holdning om, at vi skal se at få sugerøret i kassen – til hele Europa, til alle de kulturelle værdier, som skal bevares i Europa. Her må jeg sige til ministeren, og jeg håber ministeren tager det med sig hjem og undersøger sagen, at det reelle er, at på grund af denne bureaukratiske slendrian kan de danske kulturelle mindesmærker, og hvad der ellers er, godt afskrive at få del i de 20 mio. kr., for der er ikke en ærlig sjæl, der kunne nå at sende en ansøgning til Bruxelles til den 8. februar, når det reelt viser sig, at ude i kommunerne behandler man det den 27. februar, fordi man får sendt det ud fra Kommunernes Landsforening og fra ministeriet alt for sent. Derfor vil jeg håbe, at ministeren, hvis ministeren ikke har fået noget andet godt ud af denne debat, måske tager fat på det, der hedder afbureaukratisering inden for tilskudsområdet.

Kulturministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg skal kun komme med meget få bemærkninger til debatten. Det må vel i særlig grad være forespørgeren, som har bedt om debatten, der takker. Jeg kan i hvert fald på regeringens vegne glæde mig over, at der er stor enighed om, hvordan vi bredere skal håndtere de spørgsmål, der knytter sig til det kulturelle samarbejde i såvel Norden som i EF og i Europa. Jeg mener faktisk, at alle partierne her har givet udtryk for, at den linje og den holdning, som regeringen har lagt for dagen, og som der i øvrigt har været tilslutning til igennem årene på dette felt, stadig er en farbar vej i det kulturelle samarbejde.

Jeg skal ikke svare på enkeltspørgsmål, men vil gerne sige til hr. Knud Lind, som rejste et specielt spørgsmål, hvis jeg forstod det rigtigt,

men vi kan jo altid se på det senere, om at afbureaukratisere, så forekom det mig ikke, at det hele skulle blive nemmere ud fra det ønske, som hr. Knud Lind havde om at fremme også tilskud til danske projekter på det felt, som blev omtalt. Men hr. Knud Lind skal være velkommen til at stille spørgsmålet, så skal jeg prøve at besvare det i ministeriet.

Når regeringen ikke kan stemme for dagsordenen, er det ikke, fordi der ikke siges nogle meget rigtige ting om betydningen af det bredere kulturelle samarbejde og om det nordiske kultursamarbejdes betydning – det har vi netop fået understreget og bekræftet under Nordisk Råds seneste session – men det hænger sammen med, at man også her vil have nedsat et udvalg på et tidspunkt, hvor vi ikke mener, det er hensigtsmæssigt.

Jeg vil i øvrigt begrunde det positivt ved at sige, at regeringen og Kulturministeriet selvfølgelig afventer den konference, som jeg tidligere har omtalt i mit indlæg, »Danmark som europæisk kulturnation på tærsklen til det indre marked«, hvor en lang række – jeg gentager – personligheder på det kulturelle felt, på det politiske felt, er deltagere i konferencen. Vi afventer selvfølgelig spændt, hvad der kan komme ud af den konference med henblik på at se, om den kan give anledning til, at der skal tages initiativer.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Når jeg tog dette her eksempel op, var det ikke for lige at tage en enkelt sag, men fordi det forekommer mig, at i hele det EF-bureaukrati og det, der følger med på dansk plan, smuldrer mange af disse anliggender fuldstændig. Når man så tænker på, at der er sat 20 mio. kr. af til det, og at hele Europa efter flertallets mening skal have del i det, kræver det, at ansøgningerne når ned til tiden. Jeg vil også gerne sige, at der har også været noget om filmstøtte, hvor man heller ikke fik de midler på grund af almindeligt bureaukrati.

Så vil jeg sige til ministeren til allersidst, at jeg mener, at der er et enormt bureaukrati inden for alt det tilskudshalløj og tant og fjas. Jeg mener det, for man kan jo tage og læse denne bog om bevarelse af herregårde m.v. Den er på 359 sider, og når man så når igennem dem og spørger, hvad der så er sket, ja, så er der en eller